UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 18. marca 2010 *

Vo veci C-282/09 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 17. júla 2009,

Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE), so sídlom v Štrasburgu (Francúzsko), v zastúpení: P. Greffe a L. Paudrat, advokáti,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca,

žalovaný v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: francúzština.

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory E. Levits, sudcovia M. Ilešič (spravodajca) a M. Berger,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,
tajomník: R. Grass,

po vypočutí generálneho advokáta,

vydal toto

Uznesenie

1 Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (ďalej len „CFCMCEE“) sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 20. mája 2009, CFCMCEE/ÚHVT (P@YWEB CARD a PAYWEB CARD) (T-405/07 a T-406/07, Zb. s. II-1441, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým uvedený súd čiastočne zamietol jej žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutí prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) z 10. júla 2007 (vec R 119/2007-1) a z 12. septembra 2007 (vec R 120/2007-1) (ďalej len „sporné rozhodnutia“), ktorými boli zamietnuté prihlášky označení „P@YWEB CARD“ a „PAYWEB CARD“ ako ochranných známok Spoločenstva (ďalej len „predmetné označenia“).

Právny rámec

2 Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) bolo zrušené nariadením Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 78, s. 1), ktoré nadobudlo účinnosť 13. apríla 2009. Na spor, ktorý prejednával Súd prvého stupňa, sa však vzhľadom na obdobie, v ktorom k predmetným skutkovým okolnostiam došlo, vzťahuje nariadenie č. 40/94.

3 Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia č. 40/94 stanovuje:

„Do registra sa nezapíšu:

…

b) ochranné známky, ktoré nemajú rozlišovaciu spôsobilosť;

c) ochranné známky, ktoré pozostávajú výlučne z označení alebo údajov, ktoré môžu slúžiť v obchode na označenie druhu, kvality, množstva, zamýšľaného účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu alebo času výroby tovarov alebo poskytovania služieb, prípadne iných charakteristík tovarov alebo služieb.“

4 Článok 73 tohto istého nariadenia upravujúci odôvodnenie rozhodnutí stanovuje:

„V rozhodnutiach [ÚHVT] sú uvedené dôvody, z ktorých sa vychádzalo. Vychádza sa z dôvodov alebo dôkazov, ku ktorým mali príslušné strany možnosť predložiť svoje pripomienky."

Okolnosti predchádzajúce sporu

5 Dňa 1. júna 2004 CFCMCEE požiadala ÚHVT o zápis predmetných označení ako ochranných známok Spoločenstva.

6 Tovary a služby uvedené v prihláške patria do tried 9, 36 a 38 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení (ďalej len „Niceská dohoda") a zodpovedajú pre každú z týchto tried opisu uvedenému v bode 2 napadnutého rozsudku.

7 Rozhodnutiami z 18. a 19. januára 2005 prieskumový pracovník ÚHVT zamietol zápis predmetných označení na základe článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia č. 40/94.

8 CFCMCEE 18. marca 2005 predložila svoje pripomienky ako odpoveď na námietky ÚHVT.

9 Prieskumový pracovník ÚHVT 5. a 7. decembra 2006 ponechal v platnosti rozhodnutia o zamietnutí týkajúce sa tovarov a služieb uvedených v prihláškach.

10 Dňa 16. januára 2007 CFCMCEE podala odvolanie proti každému z týchto rozhodnutí.

11 Prvý odvolací senát ÚHVT spornými rozhodnutiami zamietol tieto odvolania, pričom vychádzal iba z článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.

12 CFCMCEE podala žaloby proti týmto rozhodnutiam na Súd prvého stupňa.

Napadnutý rozsudok

13 Pokiaľ ide o význam predmetných označení z hľadiska článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, Súd prvého stupňa v bode 46 napadnutého rozsudku uviedol, že tieto označenia sú zložené z výrazov, ktoré majú individuálny význam pre priemernú anglofónnu verejnosť alebo verejnosť, ktorá má základné znalosti anglického jazyka. V bode 47 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa dodáva, že „spojenia ‚p@yweb' a ‚payweb', ktoré môžu označovať platenú informačnú alebo elektronickú infraštruktúru, ako aj platené služby ponúkané v tomto kontexte, nemôžu vytvoriť nezvyčajné alebo arbitrárne chápanie prihlasovaných ochranných známok z pohľadu priemerného spotrebiteľa".

14 Súd prvého stupňa rozhodol, že odvolací senát ÚHVT mohol oprávnene dospieť k záveru, že príslušná anglofónna skupina verejnosti bude predmetné označenia tak v ich detailoch, ako aj vcelku bezprostredne vnímať ako „karty, ktoré umožňujú buď platený prístup k informatickejalebo elektronickej komunikačnej sieti, ako je internet, alebo elektronickú platbu v rámci obchodných transakcií uskutočňovaných prostredníctvom takejto siete“ (bod 50 napadnutého rozsudku).

15 V rámci posúdenia rozlišovacej spôsobilosti predmetných označení Súd prvého stupňa najskôr v bode 53 napadnutého rozsudku konštatoval, že „dotknuté tovary a služby, ktoré patria do tried 9, 36 a 38 v zmysle Niceskej dohody, sú veľmi rozdielne a patria do rôznych skupín a kategórií tovarov a služieb“.

16 Ďalej Súd prvého stupňa v bodoch 54 a 55 napadnutého rozsudku zdôraznil, že keď sa ten istý dôvod zamietnutia namieta pre kategóriu alebo skupinu tovarov alebo služieb, je možné sa obmedziť na celkové odôvodnenie pre všetky dotknuté tovary a služby, pričom však možnosť ÚHVT vykonať také celkové odôvodnenie nesmie narúšať cieľ povinnosti odôvodnenia podľa článku 253 ES a článku 73 prvej vety nariadenia č. 40/94. Podľa Súdu prvého stupňa je preto potrebné skúmať, či tovary a služby „majú medzi sebou dostatočne priamu a konkrétnu spojitosť tak, aby tvorili kategóriu alebo skupinu tovarov či služieb dostatočne rovnorodú na to, aby ÚHVT mohol uplatniť také celkové odôvodnenie“. Napokon dospel k záveru, že len skutočnosť, že dotknuté tovary alebo služby patria do rovnakej triedy v zmysle Niceskej dohody, nepostačuje na tento účel, lebo tieto triedy častokrát obsahujú veľmi veľké množstvo tovarov alebo služieb, ktoré nevyhnutne nemajú takú dostatočne priamu a konkrétnu vzájomnú spojitosť.

17 Pokiaľ ide o tovary patriace do triedy 9 v zmysle uvedenej dohody, Súd prvého stupňa v bode 59 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že pamäťové alebo čipové karty, magnetické karty, identifikačné magnetické alebo čipové karty, magnetické alebo čipové platobné, kreditné či debetné karty a zariadenia na predplatenie pre televízne

prijímače predstavujú rovnorodú skupinu tovarov „z dôvodu podobných, či dokonca totožných vlastností a funkcií“.

18 Súd prvého stupňa v bodoch 61 a 62 napadnutého rozsudku zamietol žalobný dôvod založený na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 so zreteľom na všetky tovary uvedené v predchádzajúcom bode tohto uznesenia, ale vyhovel tomuto žalobnému dôvodu v bodoch 64 a 65 uvedeného rozsudku, pokiaľ ide o nosiče magnetických dát.

19 Čo sa týka služieb kreditných alebo debetných kariet, ktoré patria do triedy 36 v zmysle Niceskej dohody, Súd prvého stupňa dospel k názoru, čím potvrdil sporné rozhodnutia, že sú rovnorodé preto, lebo predovšetkým súvisia s operáciami na diaľku uskutočňovanými pomocou platobnej karty napojenej na internet a všeobecnejšie k informačnej sieti. Pripustil teda, že tieto služby mohli byť predmetom celkového odôvodnenia, a rozhodol, že odvolací senát ÚHVT sa mohol oprávnene domnievať, že predmetné označenia majú funkciu obchodnej prezentácie uvedených služieb, a mohol dospieť k záveru, že tieto označenia nemajú v súvislosti s týmito službami rozlišovaciu spôsobilosť (body 75 až 78 napadnutého rozsudku).

20 Súd prvého stupňa následne v bode 80 napadnutého rozsudku uviedol, že ostatné dotknuté služby, ktoré patria do uvedenej triedy 36, sú „do určitej miery príbuzné“, keďže majú ten istý predmet, to znamená uskutočňovanie obchodných transakcií, vrátane platby kartou, v odvetví poisťovníctva, ako aj nehnuteľností, bankovníctva, finančníctva a informatiky, obchodných operácií platby kartou, a to prípadne elektronicky. Súd prvého stupňa teda pripustil, že ich bolo možné považovať za patriace do rovnorodej skupiny služieb na účely celkového odôvodnenia.

21 V bode 81 napadnutého rozsudku potom Súd prvého stupňa dospel k názoru, že predmetné označenia nemali rozlišovaciu spôsobilosť, pokiaľ ide o uvedené služby, keďže označujú „možnosť uskutočňovať pomocou karty platby na diaľku alebo elektronicky

v rámci obchodných transakcií, ktoré patria do odvetví nehnuteľností, bankovníctva, finančníctva a informatiky“.

22 Pokiaľ ide o služby, ktoré patria do triedy 38 v zmysle Niceskej dohody, Súd prvého stupňa v bode 84 napadnutého rozsudku uviedol, že telekomunikačné služby, služby komunikácie prostredníctvom počítačových terminálov, posielania písomných správ, prenosu písomných správ, informácií v oblasti telekomunikácií, elektronickej pošty, prenosu správ, prenosu správ a obrazov prostredníctvom počítača, satelitného prenosu, prenosu informácií prostredníctvom internetovej, intranetovej a extranetovej siete, služby prenosu interaktívnych počítačových informácií, prenosu informácií z počítačovej databanky, medzinárodné služby prenosu dát medzi počítačovými systémami v sieti a online prenosu informácií sú rovnorodé, keďže majú spoločnú funkciu prenosu údajov prostredníctvom internetu alebo iných komunikačných sietí. Následne rozhodol, že predmetné označenia opisujú kvalitu týchto služieb, to znamená možnosť prístupu k internetu alebo iným komunikačným sieťam prostredníctvom karty a v rámci toho prenosu údajov a ďalších transakcií online, napríklad na účely nákupu na diaľku prostredníctvom magnetickej alebo čipovej karty.

23 Napokon Súd prvého stupňa po tom, ako v bode 12 napadnutého rozsudku zdôraznil, že sporné rozhodnutia vychádzajú výlučne z článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, v bode 93 toho istého rozsudku uviedol, že uplatnenie článku 7 ods. 1 písm. c) uvedeného nariadenia nie je predmetom sporu, ktorý prejednáva.

24 Na záver Súd prvého stupňa na jednej strane čiastočne zrušil sporné rozhodnutia v rozsahu, v akom zamietli zápis predmetných označení ako ochranných známok Spoločenstva pre tieto tovary a služby:

— fotografické, kinematografické, signalizačné prístroje a nástroje, regulátory (kontrolné prístroje a nástroje), prístroje na nahrávanie, prenos a reprodukciu zvuku

alebo obrazu, nahrané disky a gramofónové dosky, elektronické diáre, automatické distribučné stroje, videopásky, bankomaty, automaty na predaj vstupeniek, automaty na zasielanie informácií o stave účtu a výpisov z účtu, fotoaparáty (kinematografické prístroje), videokamery, videokazety, CD-romy, čítačky čiarových kódov, kompaktné disky (audio, video), kompaktné optické disky, prístroje na overenie pravosti bankoviek, diskety, nosiče magnetických dát, nosiče optických dát, videoobrazovky, prístroje na spracovanie dát, prístroje na interkomunikáciu, rozhrania (počítačové), prehrávače (počítačové), softvér (nahrané programy), monitory (počítačové programy), počítače, periférne zariadenia počítačov, nahrané počítačové programy, nahrané programy operačného systému (pre počítače), rádiotelefónne stanice, prijímače (audio, video), telefónne prístroje, televízne prístroje, prístroje na zaznamenávanie času, vysielače (telekomunikačné), centrálne spracovateľské jednotky (procesory), ktoré patria do triedy 9 v zmysle Niceskej dohody,

— (nové) informačné agentúry, najmä v odvetví bankovníctva, rozhlasová komunikácia, telefonická komunikácia, zasielanie písomných správ, prenos písomných správ, vysielanie televíznych programov, rozhlasové vysielanie, televízne vysielanie, prenájom telekomunikačných prístrojov, prenájom prístrojov na prenos správ, prenájom telefónov, mobilná rádiotelefónia, telefonické služby, ktoré patria do triedy 38 v zmysle Niceskej dohody.

25 Na druhej strane Súd prvého stupňa žalobu zamietol, pokiaľ ide o zápis predmetných označení ako ochranných známok Spoločenstva pre tieto tovary a služby:

— pamäťové alebo čipové karty, magnetické karty, identifikačné magnetické alebo čipové karty, magnetické alebo čipové platobné, kreditné či debetné karty, zariadenia na predplatenie pre televízne prijímače, ktoré patria do triedy 9 v zmysle Niceskej dohody,

— služby kreditných kariet a služby debetných kariet, ktoré patria do triedy 36 v zmysle Niceskej dohody,

— nehnuteľnosti, úrazové poistenie, faktoring, bankové služby, finančné služby, peňažné služby, úverové agentúry, kancelárie pre inkasovanie pohľadávok, finančná analýza, poistenia, lízing, oceňovanie (odhady) nehnuteľného majetku, vydávanie cenín, sporiteľne, tvorba, investovanie a ukladanie kapitálu, záruky (garancie), zmenárenské služby, overovanie šekov, vydávanie cestovných šekov, konzultácie v oblasti financií, sprostredkovanie poistenia, realitné maklérstvo, burzové maklérstvo, úverové služby, úschova cenností, úschova v trezoroch, sporenie, oceňovanie a finančné odborné posudky (poistenie, banky, nehnuteľnosti), fiduciárne služby, finančné služby, finančné informácie (poistenie, banky, nehnuteľnosti), služby spojené s investovaním a ukladaním do kapitálových fondov, elektronický prevod fondov, správa majetku, finančné informácie, inkaso nájomného, nemocenské poistenie, poistenie pri námornej preprave, pôžička (hypotéka), finančné operácie, peňažné operácie, finančné sponzorovanie, pôžičky (finančné), finančné transakcie, životné poistky, správa účtu cenných papierov, služby poskytovania finančných informácií online, interaktívne počítačové služby spojené s poskytovaním finančných informácií s výnimkou, pokiaľ ide o všetky služby opísané v prihláškach ochrannej známky, služieb týkajúcich sa zdravotnej starostlivosti a zdravotníckych technológií osôb poverených uskutočňovaním platieb, ktoré patria do triedy 36 v zmysle Niceskej dohody, pokiaľ poskytovanie týchto služieb vyžaduje použitie karty alebo sa ho týka,

— telekomunikácie, (nové) informačné agentúry, najmä v odvetví bankovníctva, rozhlasová komunikácia, telefonická komunikácia, vysielanie televíznych programov, rozhlasové vysielanie, televízne vysielanie, prenájom telekomunikačných prístrojov, prenájom prístrojov na prenos správ, prenájom telefónov, mobilná rádiotelefónia, telefonické služby, prenos informácií prostredníctvom internetovej, intranetovej a extranetovej siete, služby prenosu interaktívnych počítačových informácií, prenos informácií z počítačovej databanky, medzinárodné služby prenosu dát medzi počítačovými systémami v sieti, online prenos informácií s výnimkou, pokiaľ ide

o všetky služby opísané v prihláškach ochrannej známky, služieb týkajúcich sa zdravotnej starostlivosti a zdravotníckych technológií osôb poverených uskutočňovaním platieb, ktoré patria do triedy 38 v zmysle Niceskej dohody, pokiaľ poskytovanie týchto služieb vyžaduje použitie karty alebo sa ho týka.

Návrhy účastníkov konania

26 Svojím odvolaním sa CFCMCEE domáha toho, aby Súdny dvor čiastočne zrušil napadnutý rozsudok a zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

27 ÚHVT navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie ako neprípustné alebo prinajmenšom ako nedôvodné a zaviazal CFCMCEE na náhradu trov konania.

O odvolaní

28 Podľa článku 119 rokovacieho poriadku Súdneho dvora, pokiaľ je odvolanie úplne alebo čiastočne zjavne neprípustné alebo zjavne nedôvodné, Súdny dvor môže odôvodneným uznesením kedykoľvek na základe správy sudcu spravodajcu a po vypočutí generálneho advokáta čiastočne alebo úplne zamietnuť odvolanie.

Argumentácia účastníkov konania

29 V rámci prvého z dvoch odvolacích dôvodov CFCMCEE uvádza, že Súd prvého stupňa porušil článok 73 nariadenia č. 40/94 tým, že potvrdil sporné rozhodnutia v rozsahu, v akom zamietajú zápis predmetných označení pre tieto tovary a služby:

— identifikačné magnetické alebo čipové karty, ktoré patria do triedy 9 v zmysle Niceskej dohody,

— nehnuteľnosti, úrazové poistenie, kancelárie pre inkasovanie pohľadávok, finančná analýza, poistenie, oceňovanie (odhady) nehnuteľného majetku, vydávanie cenín, sporiteľne, zmenárenské služby, overovanie šekov, vydávanie cestovných šekov, konzultácie v oblasti financií, sprostredkovanie poistenia, realitné maklérstvo, burzové maklérstvo, úschova cenností, úschova v trezoroch, oceňovanie a finančné odborné posudky (poistenie, banky, nehnuteľnosti), finančné informácie (poistenie, banky, nehnuteľnosti), správa majetku, finančné informácie, inkaso nájomného, nemocenské poistenie, poistenie pri námornej preprave, životné poistky, služby poskytovania finančných informácií online, interaktívne počítačové služby spojené s poskytovaním finančných informácií, ktoré patria do triedy 36 v zmysle uvedenej dohody,

— služby komunikácie prostredníctvom počítačových terminálov, posielanie písomných správ, prenos písomných správ, informácie v oblasti telekomunikácií, elektronická pošta, prenos správ, prenos správ a obrazov prostredníctvom počítača, satelitný prenos, ktoré patria do triedy 38 v zmysle uvedenej dohody.

30 CFCMCEE v tejto súvislosti spresňuje, že odvolací senát ÚHVT sa obmedzil na analýzu rozlišovacej spôsobilosti predmetných označení so zreteľom na dotknuté tovary a služby, a to celkovo, bez toho, aby odôvodnil svoje rozhodnutie so zreteľom na každý z tovarov a služieb.

31 Keďže však tieto tovary a služby nie sú rovnorodou skupinou, sporné rozhodnutia, ako aj napadnutý rozsudok sú zjavne nedostatočne odôvodnené, čo prestavuje porušenie článku 73 nariadenia č. 40/94.

32 Podľa CFCMCEE sú tovary alebo služby rovnorodé, len ak majú súčasne rovnakú povahu a rovnakú funkciu. Ak tieto dve kumulatívne kritériá nie sú splnené, ako v prípade vo veci samej, potom je celkové odôvodnenie vylúčené.

33 CFCMCEE vo svojom druhom odvolacom dôvode, ktorý sa týka porušenia článku 7 ods. l písm. b) nariadenia č. 40/94 a vzťahuje sa na pamäťové alebo čipové karty, magnetické karty, identifikačné magnetické alebo čipové karty, magnetické alebo čipové platobné, kreditné či debetné karty, zariadenia na predplatenie pre televízne prijímače, ktoré patria do triedy 9 v zmysle Niceskej dohody, tvrdí, že Súd prvého stupňa vyvodil neexistenciu rozlišovacej spôsobilosti predmetných označení z ich opisného charakteru. Podal tak nesprávny výklad bodu 54 rozsudku Súdneho dvora z 8. mája 2008, Eurohypo/ÚHVT (C-304/06 P, Zb. s. I-3297), podľa ktorého je každý z dôvodov zamietnutia zápisu uvedených v článku 7 ods. 1 písm. b) až d) uvedeného nariadenia nezávislý od ostatných a vyžaduje si samostatné skúmanie.

34 Podľa ÚHVT, pokiaľ je voči kategórii alebo skupine tovarov alebo služieb namietaný ten istý dôvod na zamietnutie, príslušný úrad sa môže obmedziť na celkové odôvodnenie pre všetky predmetné výrobky alebo služby. Okrem toho ÚHVT zdôrazňuje, že CFCMCEE si zamieňa otázku rovnorodosti kategórií tovarov a služieb

s otázkou významu (a neexistencie rozlišovacej spôsobilosti) ochranných známok, ktoré sú predmetom prihlášky, keď sú skúmané so zreteľom na každú z týchto kategórií. V rámci skúmania prvého odvolacieho dôvodu založeného na porušení článku 73 prvej vety nariadenia č. 40/94 je však relevantná iba prvá otázka. Druhá otázka je relevantná len v rámci skúmania odvolacieho dôvodu založeného na porušení článku 7 ods. l písm. b) nariadenia č. 40/94.

35 Ďalej ÚHVT považuje za zjavne nedôvodný názor, ktorý zastáva CFCMCEE, podľa ktorého sú tovary a služby rovnorodé, čo je nevyhnutná podmienka pre celkové odôvodnenie zamietnutia zápisu, len keď majú súčasne rovnakú povahu a funkciu. CFCMCEE totiž nepreukazuje, že kritériá týkajúce sa povahy a funkcie musia byť súčasne splnené. V každom prípade Súd prvého stupňa zohľadnil tak povahu, ako aj funkcie dotknutých tovarov.

36 Nakoniec ÚHVT nad rámec svojej povinnosti odôvodnenia tvrdí, že odvolanie podané CFCMCEE je neprípustné, keďže posúdenie skutkových okolností Súdom prvého stupňa nie je vecne nesprávne.

Posúdenie Súdnym dvorom

37 Ako už Súdny dvor rozhodol, na jednej strane sa skúmanie absolútnych dôvodov zamietnutia musí týkať každého tovaru alebo služby, pre ktoré sa požaduje zápis ochrannej známky, a na druhej strane rozhodnutie, ktorým príslušný orgán zamieta zápis ochrannej známky, musí byť v zásade odôvodnené pre každý z predmetných tovarov alebo predmetných služieb (pozri analogicky rozsudok z 15. februára 2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, Zb. s. I-1455, bod 34).

38 So zreteľom na poslednú uvedenú požiadavku však Súdny dvor spresnil, že príslušný orgán sa môže obmedziť na celkové odôvodnenie pre všetky predmetné tovary alebo služby, keď sa ten istý dôvod zamietnutia namieta voči kategórii alebo skupine tovarov alebo služieb (rozsudok BVBA Management, Training en Consultancy, už citovaný, bod 37).

39 Nakoniec táto možnosť, ktorú má príslušný úrad, najmä nemôže zasahovať do základnej požiadavky, aby akékoľvek rozhodnutie zamietajúce požívanie práva priznaného právom Spoločenstva mohlo podliehať súdnemu preskúmaniu určenému na zabezpečenie účinnej ochrany tohto práva, a ktoré sa preto musí týkať zákonnosti dôvodov (pozri v tomto zmysle rozsudok BVBA Management, Training en Consultancy, už citovaný, bod 36 a citovanú judikatúru).

40 V prejednávanej veci z bodu 55 napadnutého rozsudku na jednej strane vyplýva, že Súd prvého stupňa z uvedenej judikatúry správne vyvodil, že takáto možnosť sa vzťahuje len na tovary a služby, ktoré vykazujú dostatočne priamu a konkrétnu vzájomnú spojitosť do tej miery, že tvoria kategóriu alebo skupinu tovarov alebo služieb s dostatočnou rovnorodosťou. Na druhej strane správne konštatoval, že iba skutočnosť, že dotknuté tovary alebo služby patria do tej istej triedy v zmysle Niceskej dohody, nestačí na vyvodenie záveru o takejto rovnorodosti, keďže tieto triedy obsahujú často veľmi rôznorodé tovary alebo služby, ktoré nevyhnutne nevykazujú dostatočne priamu a konkrétnu vzájomnú spojitosť.

41 Súd prvého stupňa po tom, ako v bode 56 napadnutého rozsudku uviedol, že chýbajúce odôvodnenie je dôvodom týkajúcim sa verejného poriadku, v bodoch 58 až 92 uvedeného rozsudku skúmal, či odvolací senát dostatočne preskúmal a odôvodnil nedostatok rozlišovacej spôsobilosti predmetných označení vo vzťahu k tovarom a službám, pre ktoré bol zamietnutý zápis uvedených označení ako ochranných známok.

42 Z tohto hľadiska, pokiaľ ide o tovary patriace do triedy 9 podľa Niceskej dohody, v súvislosti s ktorými sa navrhuje zrušenie napadnutého rozsudku, Súd prvého stupňa v bode 59 napadnutého rozsudku uviedol, že tieto tovary na základe podobných, či

dokonca totožných vlastností a funkcií predstavujú dostatočne rovnorodú skupinu na to, aby mohol ÚHVT celkovo odôvodniť svoje rozhodnutie.

43 Rovnako pokiaľ ide o služby patriace do triedy 36 podľa uvedenej dohody, v súvislosti s ktorými sa navrhuje zrušenie napadnutého rozsudku, Súd prvého stupňa v bode 80 uvedeného rozsudku uviedol, že všetky tieto služby majú spoločnú vlastnosť alebo rovnaký predmet — uskutočňovanie obchodných transakcií, vrátane platby kartou, a to prípadne elektronicky tak, že je možné ich kvalifikovať ako služby, ktoré patria do rovnorodej skupiny služieb na účel celkového odôvodnenia.

44 Nakoniec, pokiaľ ide o služby patriace do triedy 38 podľa uvedenej dohody, v súvislosti s ktorými sa navrhuje zrušenie napadnutého rozsudku, Súd prvého stupňa v bode 84 uvedeného rozsudku uviedol, že tieto služby patria do rovnorodej skupiny služieb priamo súvisiacich s oblasťou informatiky a internetu a ich spoločnou vlastnosťou je umožnenie prístupu k internetu alebo iným komunikačným sieťam prostredníctvom karty a prenos dát a iných elektronických transakcií cez tieto siete, ako napr. nákupy a platby na diaľku.

45 Výhrada CFCMCEE uvedená v rámci prvého odvolacieho dôvodu, podľa ktorej Súd prvého stupňa porušil článok 73 nariadenia č. 40/94 tým, že nedostatočne odôvodnil svoje zistenie týkajúce sa existencie dostatočnej rovnorodosti, pokiaľ ide o tovary a služby, v súvislosti s ktorými sa navrhuje zrušenie napadnutého rozsudku, teda musí byť zamietnutá ako zjavne nedôvodná.

46 Ako zjavne nedôvodná sa musí zamietnuť aj výhrada, ktorú CFCMCEE uviedla v rámci rovnakého odvolacieho dôvodu, podľa ktorej Súd prvého stupňa založil toto zistenie na nesprávnych kritériách. Z judikatúry uvedenej v bode 55 napadnutého rozsudku totiž vôbec nevyplýva, že by relevantné kritériá na určenie rovnorodosti tovarov a služieb boli kumulatívne a že by sa obmedzovali na ich povahu a funkciu.

Preto, ako vyplýva z odôvodnení napadnutého rozsudku uvedených v bodoch 41 až 43 tohto uznesenia, Súd prvého stupňa na účely posúdenia rovnorodosti dotknutých tovarov a služieb správne zohľadnil najmä ich charakteristiky, zásadné spoločné vlastnosti, ako aj ich funkcie.

47 V rozsahu, v akom CFCMCEE v prvom odvolacom dôvode spochybňuje zistenia Súdu prvého stupňa v rámci tohto posúdenia, treba pripomenúť, že v súlade s článkom 225 ods. 1 ES a článkom 58 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora sa odvolanie obmedzuje len na právne otázky. Súd prvého stupňa má totiž výlučnú právomoc zistiť a posúdiť relevantné skutkové okolnosti, ako aj posúdiť dôkazy. Posúdenie týchto skutkových okolností a dôkazov, s výnimkou prípadu ich zjavného skreslenia, teda nezakladá právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom v rámci odvolania (pozri najmä rozsudok z 18. júla 2006, Rossi/ÚHVT, C-214/05 P, Zb. s. I-7057, bod 26).

48 Keďže však nebolo uvedené nijaké skreslenie skutkových okolností ani dôkazov predložených Súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o uvedené konštatovania, je opodstatnené zamietnuť prvý odvolací dôvod v rozsahu, v akom tieto konštatovania napáda, ako zjavne neprípustný.

49 Z toho vyplýva, že prvý odvolací dôvod treba zamietnuť ako čiastočne zjavne nedôvodný a čiastočne zjavne neprípustný.

50 Pokiaľ ide o druhý odvolací dôvod, treba zdôrazniť, že z bodu 54 už citovaného rozsudku Eurohypo/ÚHVT vyplýva, že aj keď existuje určité prekrývanie pôsobností niektorých absolútnych dôvodov zamietnutia zápisu ochrannej známky uvedených v článku 7 ods. 1 písm. b) až d) nariadenia č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva, nič to však nemení na skutočnosti, že podľa ustálenej judikatúry je každý z dôvodov zamietnutia zápisu uvedených v článku 7 ods. 1 uvedeného nariadenia nezávislý od ostatných a vyžaduje si samostatné preskúmanie.

51 V prejednávanej veci Súd prvého stupňa najprv v bodoch 30 až 34 napadnutého rozsudku preskúmal existenciu dôvodu zamietnutia zápisu vyvodeného z článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, pričom pripomenul právny základ, ako aj zásady judikatúry, ktoré sa týkajú posúdenia rozlišovacej spôsobilosti ochrannej známky. Potom v bodoch 35 až 51 toho istého rozsudku analyzoval vnímanie predmetných označení príslušnou skupinou verejnosti. Po tejto analýze Súd prvého stupňa vyvodil záver, že odvolací senát v podstate mohol oprávnene dospieť k názoru, že uvedené označenia posudzované ako celok nemajú nezvyčajný alebo svojvoľný charakter a že príslušná anglofónna skupina verejnosti ich bude tak v ich detailoch, ako aj vcelku bezprostredne vnímať ako karty, ktoré umožňujú buď platený prístup k informatickej alebo elektronickej komunikačnej sieti, ako je internet, alebo elektronickú platbu v rámci obchodných transakcií uskutočňovaných prostredníctvom takejto siete. Nakoniec Súd prvého stupňa v bodoch 58 až 62 napadnutého rozsudku skúmal rozlišovaciu spôsobilosť predmetných označení vo vzťahu k tovarom patriacim do triedy 9 v zmysle Niceskej dohody, v súvislosti s ktorými sa navrhuje zrušenie napadnutého rozsudku.

52 Ako Súd prvého stupňa uviedol v bode 61 napadnutého rozsudku, prekrývanie medzi absolútnymi dôvodmi zamietnutia najmä znamená, že slovnej ochrannej známke, ktorá opisuje vlastnosti tovarov alebo služieb, môže z tohto dôvodu chýbať rozlišovacia spôsobilosť vo vzťahu k daným tovarom alebo službám, čo však nevylučuje existenciu iných dôvodov, ktoré by mohli odôvodňovať tento nedostatok rozlišovacej spôsobilosti (pozri analogicky rozsudok Eurohypo/ÚHVT, už citovaný, body 54 a 69, ako aj citovanú judikatúru).

53 Súd prvého stupňa v bode 60 napadnutého rozsudku teda oprávnene uviedol, že predmetné označenia majú opisný charakter vo vzťahu k dotknutým tovarom, ktoré patria do triedy 9 v zmysle Niceskej dohody, takže nemajú rozlišovaciu spôsobilosť.

54 V dôsledku toho musí byť druhý odvolací dôvod zamietnutý ako zjavne nedôvodný.

55 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba odvolanie zamietnuť ako celok.

O trovách

56 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 118 tohto rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže ÚHVT navrhol zaviazať CFCMCEE na náhradu trov konania a CFCMCEE nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) nariadil:

1. **Odvolanie sa zamieta.**

2. **Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) je povinná nahradiť trovy konania.**

Podpisy